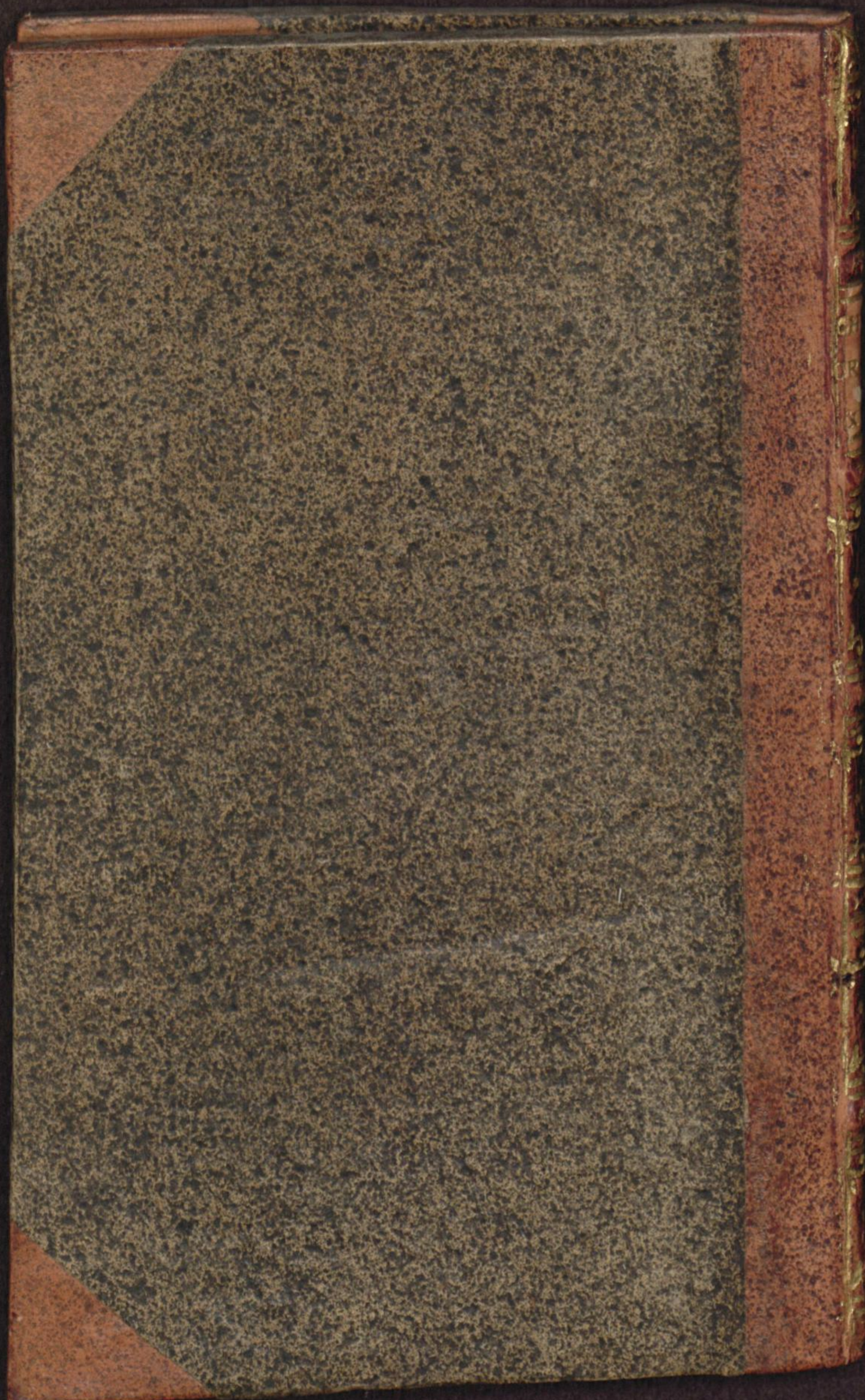
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

DA BOX

N.o 3075.

M. Tuscher fecit

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

ORATIO IN FVNERE D. DOROTHEÆ, FILIÆ FRIDERICI I. REGIS DANIÆ: CONIVGIS Illuſtriſsimi Principis CHRISTOPHORI, Ducis Megapolenſis, &c.

Guſtrouiæ
Habita
à
DAVIDE CHYTRÆO.

ROSTOCHII
EX OFFICINA AVGVSTINI FERBERI.
Anno M. D. LXXV.

Clarissimo viro,
D. Antonio Colero
Patritio Lubecensi

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI ET DOMINO D. CHRISTOPHORO, DVCI MEGA-polenſi, Principi gentis Henetæ, Comiti Suerini, Domino Roſtochij & Stargardiæ, &c. Domino clementiſſimo.

ACCIPE clementi Dux illuſtriſſime vultu,
Coniugis in mœſto funere dicta tuæ.
DOROTHEÆ, donum quæ ſummi illuſtre parentis,
Heroinarum gloria, fama, decus.
Iure quidem luges. humili ſed corde voluntas
Noſtra voluntati ſubijcienda DEI eſt.
Iam tua reginis cœli addita regia coniunx
Pro patriæ atq; tua vota ſalute facit.
Hac gratemur ei de proſperitate beata,
Et nos ad mortis quiſq; paremus iter.
Oro Deum Pyliæ florenti fauſta ſenectæ
Vt tibi det miti pectore fata, Vale.

ORATIO

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

ORATIO IN FVNERE D. DOROTHEAE, FILIÆ FRIDERICI I. REGIS DANIÆ: CONIVGIS ILLVSTRISSIMI PRINCIPIS CHRISTOPHORI, Ducis Megapolenſis, &c.

OFFICIVM pietatis & gratitudinis benigniſsimo DEO, bonos & ſalutares Principes & Heroinas virtute præſtantes his regionibus tribuenti, & optimis principibus ac Dominis noſtris clementiſsimis debitum flagitat, vt in hoc publico totius inclytæ domus Megapolenſis luctu, ſinguli doloris noſtri ſocietatem, & mœſtitiæ ac amoris ſignificationem: omnibus, quæ à noſtra ſubiectione & reuerentia proficiſci poſſunt, officijs declaremus. Luget Illuſtriſſimus Dux CHRISTOPHorus Generoſiſſimam & regia ſtirpe ſatam coniugem, verè Dorotheam, omnibus virtutibus regiæ matronæ conuenientibus à Deo donatam, morte heu nimis imma-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

tura euocatam, &c. Illuſtriſſimi Ducis VLRICI Regia coniunx cariſſimam & vnicam Sororem vnicè deſiderat, quam non adeò propter naturæ & ſanguinis vinculum arctiſſimum, quàm virtutum illius pulcherrimarum admiratione, ardentiſſimè dilexit: ideoq; hoc auguſtum Templum, pietate & munificentia ſua ſplendidè inſtauratum & expolitum, commune ſibi & ſorori vſq; ad extremum diem quieſcendi cubiculum eſſe vult, vt quæ ab ipſius complexu morte reuelli heu ſola poterat: poſſit nec morte reuelli.

Optimi Principis Iohannis Alberti generoſiſſima coniunx, iuniorum Ducum Megapolenſium mater, piam materteram deflet. Illuſtriſſimi Principes ipſi, ſe fratris Chriſtophori & coniugum ſuarum mœrore, ex animo affici oſtendunt.

Vt igitur in communi hoc patriæ principum & omnium ordinum luctu, pietatem Deo & principibus patriæ debitam, non veſtitu & lacrymis ſolùm, verùm etiam honorifica commemoratione & laudibus virtutum Heroinæ defunctæ oſtendamus: Decreui cùm in hoc Illuſtriſſimæ principis Dorotheæ funere, Orationem habere iuſſus ſim: vt memoria virtutum ipſius diuturnior ſit, & Deus author virtutum, quæ in ea fulſerunt, agnoſcatur & laudetur: alij quoq; tam illuſtri exemplo ad pietatem & decus excitentur: breui elogio, pieta-

tem

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

tem & mores defunctæ Dominæ honeſtiſſimos celebrare, Vbi pauca primùm, de Funerum & luctuum publicorum ritibus, eorumq́ue cauſis, fuero præfatus.

Deum oro, vt dicentis mentem ac linguam gubernet. & à tota hac Illuſtriſſima principum & procerum ac Doctorum corona reuerenter & officioſè peto, vt tenuem & mœſtam orationem, ſed huic tempori & loco maximè vt arbitror congruentem, candidè & benignè audiant.

Semper Eccleſia inde ab initio pias funerum & ſepulturæ ceremonias ſeruauit, & in bonorum principum ac gubernatorum obitu, publicos luctus & orationes funebres inſtitui voluit, non oſtentationis & pompæ inanis cauſa, vt Ethnici poſteà fecerunt; nec tantùm vt teſtimonia amoris ergà defunctos ederentur, & memoria eorum prædicatione virtutum velut verno rore rigata creſceret & propagaretur: verùm multò magis vt ſuperſtites & viui funus comitantes, de rebus grauiſſimis & maximis, de ſumma fragilitate & fugacitate vitæ humanæ, morbis, morti, & alijs triſtiſſimis calamitatibus ſingulis momentis obnoxiæ; de cauſis mortis & ingentium miſeriarum humanarum, peccato videlicet, & ira Dei aduerſus peccatum; de veris & firmis conſolationibus morti opponendis: de remißione peccatorum & li-

beratione à morte, per & propter filium Dei pro nobis mortuum & reſuſcitatum: qui, vt Cypriani verbis vtar, hominis filius fieri dignatus eſt, vt nos Dei filios faceret: formam ſerui aſſumſit, vt nos ſeruos peccati & mortis in libertatem iuſtitiæ & vitæ filiorum Dei vindicaret: vulneratus eſt, vt vulnera noſtra ſanaret: funus mortui filij viduæ in Naim omnipotenti & viuifica manu ſua tetigit, vt funera noſtra viuificaret: mortem acerbiſſimam innocens ſuſtinuit, vt nobis mortalibus immortalitatem reſtitueret: præterea vt de reſurrectione corporum in terra ſeminum inſtar depoſitorum, de extremo iudicio, quod ſinguli pòſt mortem ſubituri ſunt, & vita ac lætitia cum Deo beata & æterna, ſuperſtites, inquam, & viui, funus deducentes commonefierent & erudirentur. Atq; ita ſe hominum mortem à pecudum interitu, quo redit in nihilum, quod fuit ante nihil, diſcernere teſtarentur: & communibus precibus mitigationem publicarum miſeriarum impetrarent: & ſuam quiſq; vitam & mortis iter à Deo regi & gubernari peterent. Eſt enim vita donum Dei, cuius conſeruationem & ſpacia longiora optare à Deo ſinguli debemus, non vt ocioſè voluptatibus tantùm tranquillè fruamur, ſed vt doctrinam de vero Deo & redemptore noſtro Ieſu Chriſto, cuius notitiam in hac vita incoari oportet, diſcamus, & vſu ac exercitijs

ercitijs

ercitijs vitæ confirmemus, & noſtros liberos & alios ad veram agnitionem & cultum veri Dei noſtra voce & exemplo inuitemus, ac vt aliqui ſenes ſapientia, vſu rerum & authoritate præſtantes, Docere & gubernare alios iuniores, & propagare doctrinam, & plures ad Eccleſiæ æternæ ſocietatem adiungere poßint.

De his maximis rebus, ad doctrinam & conſolationem viuentium ſpectantibus, vt cogitarent homines, Funerum ritus à primis patribus inſtituti, & inde in omnes gentes deriuati ſunt. Quæ, etiamſi plures impias ceremonias poſteà miſcuerunt, vt Pontificij etiam, exequias & ſacrificia pro defunctis, & purgatorium, ab Ethnicis acceperunt, de quibus nunc non eſt dicendi locus: tamen multorum rituum ſimilitudo oſtendit, eos magna ex parte à patribus acceptos, & velut putamina, amiſſo nucleo veræ doctrinæ & conſolationis de promiſſo Meßia, retentos fuiſſe.

Illuſtriſſimus Ægypti princeps Ioſeph, patre Iacobo, in vera agnitione promiſſi ſeminis piè ad populum ſuum congregato, luctum publicum toti prouinciæ dies 70. indicit: & lotum patris corpus, in teſtimonium & honorem reſurrectionis aromatibus condiri & balſamo vngi curat: & magna nobilium & ſacerdotum frequentia ſtipatum, ad ſepulturæ locum, per milliaria circiter 50,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

deducit in Hebron, vt in eo ipſo veſtigio, vbi promiſſio de liberatore venturo edita erat, vitæ reſtitutionem corpus expectaret.

Rex & poeta Dauid, ſocero Saule & fratre Ionatha in prelio interfectis, non ſolum acerbè cum omnibus ſuis mortem eorum deflet: Verùm etiam carmen, ſeu orationem Funebrem & Epicedion quo ſoceri & fratris virtutem & laudes honorificè celebrat, ipſis componit: idq; ab omnibus in Iuda legi & ediſci, & ad memoriam perpetuam in toto regno cani, & conſeruari ad poſteritatem iubet.

Pium Principem, regem Ioſiam, omnes ordines lugent, & in omnibus regni oppidis cantores et cantrices lugubribus elegijs ſcribũtur optimi Principis ſui & patris patriæ interitũ deploraſſe. ac Ieremias ipſe, qui tũ præcipuus Doctor & Propheta in regno erat, concione funebri regem laudaſſe in Paralipomenis memoratur.

Incenſi etiam & odoramentorum, in hiſtoria regis Aſa mentio fit, quæ in exequijs ipſius inflammata ſint. vt nunc thymiamata accendi, & Faces ardentes præferri funeribus ſolent (vnde nomen funeris à funibus & cereis accenſis extitiſſe quidam arbitrantur) & in Romanorum principum funeribus poſteà, magnos aromatum aceruos

uos eſſe crematos, & plurimas faces prælatas, quibus rogum incenderunt, in Herodiani hiſtoria legimus.

Soliti enim ſunt veteres Græci & Romani honeſtiores, corpora defunctorum, exemptis inteſtinis, primū aqua gelida lauare: vt apud Euripidem Theſeus cadauera Ducum ad Thebas cæſorum ſuis manibus abluens, cùm aliqui funeſtum hunc laborem principe indignum & alijs mandandum eſſe dicerent, humaniſſimè reſpondet: Non turpe eſſe Hominibus, aliorum hominum, principum inprimis virtute præſtantium, miſerijs & calamitatibus affici.

Lota cadauera condiebant aromatibus & oleo vngebant. & vel corpora ipſa, vel Imagines ad eorum ſimilitudinem proxime effictas, in lecto ſublimiore ſeu feretro, aromatis & herbis fragrantibus conſperſo, aliquot dies ſpectanda, in domuum veſtibulis collocabant: adponentes illis arma, libros, gemmas, vel alia quæ viuos præcipuè delectaſſent. ac Principum lectis Romæ magnam diei partem aſſidebant, à leua patritij & nobiles, veſtibus atris amicti: à dextera nobiliſsimæ matronæ, depoſito ornatu omni, veſtibus albis exilibus velatæ.

Inferiorum ordinum funeribus adhibebantur

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

mercede conductæ præficæ lachrymis luctum de mortuo ſuum teſtantes.

Deſtinata funeri die, magna Pompa, in qua cereæ imagines omnium maiorum & illuſtrium virorum illius familiæ, cum ſingulorum elogijs, præferebantur, feretrum ad rogum deduxerunt. vbi primum oratio Funebris de laudibus defuncti habita eſt. deinde congeſta aromata & ſuffimenta omnis generis, quæ cum rogo inflammarentur.

Depoſito verò ad rogum cadaueri, cognati valedixerunt, & præciſas comas, vel alias res precioſas, interdum ipſi ſe, in ignem, facibus cognatorum accenſum coniecerunt. Combuſto cadauere, oſſa & cineres reliquos, vrnæ incluſos, in agris, aut ad vias publicas, terræ mandabant, impoſito cippo, cui nomen & Epitaphium mortui inſcribebatur. In his ritibus, multos cum Eccleſiæ Dei moribus antiquiſsimis congruere, ſed amiſſa vera doctrina de cauſis mortis & Chriſto liberatore, verè cadaueri, animæ inani, ſimiles eſſe apparet. Itaq; ad deſcriptiones funerum & luctuum in hiſtoria ſacra redeo.

Ezechiel enim, depoſitæ in luctu coronæ nominatim mentionem facit, & ornatus auri & margaritarum omnis, & velati oris (vt nunc quoq; matronis honeſtis vſitatum eſt) diſcalceatorum pedum,

dum, ciulatus & lacrymarum, quas in Flentiſteria colligere Romani poſtea ſolebant. Ac coronas non geſtari tempore luctus, adeò ſeuerè à Romanis olim ſeruabatur, vt in ſecundo bello punico, multis inſignibus viris ad Cannas interfectis, equitem, qui coronam roſaceam in capite geſtans ex feneſtra fortè proſpexerat, cenſores in carcerem duci iuſſerint, quòd in publica totius Reipublicæ mœſtitia, voluptati priuatæ inconſideratius indulſiſſet. & Athenis Demoſtheni probro datum eſt, quòd die ſeptima poſt mortem filiæ coronatus in publico ſacrificio fuiſſet.

Præterea barbæ & comæ capitis in luctu detonſæ Ezechiel meminit. Ut enim inſigne & ſpecioſum viri ornamentum eſt, Os verax, honeſta barba veſtitum: & fœminas ac virgines, ſponſam præcipuè, pudicum caput ſpecioſis & paßis crinibus fuluis conſpicuum non dedecet: ita luctus tempore viri tondebant crines, & fœminæ cognatæ præciſas comas in rogum cremandas cum funere abijciebant. tametſi maiores noſtri lugentes barbæ ſyluam intonſam creſcere ſinebant. Nam in hiſce ritibus, quod conſuetudini regionum, & naturæ ac moribus conſentaneum eſt, culpari moroſè non debet.

In Euangelij hiſtoria deduci funera à cognatis & vicinis ad ſepulturæ loca extrà ciuitates ſita,

&

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

& candidis ſindonibus & ſudarijs corpora mortuorum inuolui ſolita eſſe videmus.

Filia Iairi mortua, Tibicines lugubre carmen, fortaſſe Moſis Pſalmum 90. canunt, & eadem opera populum ad funeris deductionem conuocant, & ſingulos de ſua morte admonent: vt proximis hebdomadis, in omnibus prouinciæ huius oppidis, æris Campani pulſu homines de Illuſtriſſimæ principis Dorotheæ funere, & ſinguli de ſua morte, ac vt tempeſtiuè vera pœnitentia & fide ſe ad eam præparent, commonefacti ſunt. Poſteà Chriſtiani, candidas veſtes, baptizatis indui ſolitas (quibus nunc quoq; in baptiſmo Eccleſiæ ſuperioris Germaniæ vtuntur: ad quas nomen Dominicæ in albis, & Lactantij verſus Candidus egreditur nitidis exercitus vndis, &c. alludunt) feretro defuncti impoſuerunt. Vnde huc vſq; mos albo linteamine tenuiorum ſandapilas tegendi manſit. Tametſi diuitibus lanei panni color pullus, ethnicis etiam vſitatus, aptior luctibus videtur.

Martyrum temporibus, cùm publici congreſſus Eccleſiæ, tyrannorum edictis & ſæuicie prohiberentur: pij noctu ad martyrum corpora excubabant, & lectione Pſalmorum, Iobi, & concionum Chriſti & Apoſtolorum de reſurrectione & vita beata, ſe mutuo conſolabantur. Vnde vigiliarum nomen huc vſq; durauit. & alicubi totus liber

Pſal-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Pſalmorum ad ſandapilam legitur, antequam terræ mandetur.

Sed hæ lectiones & ritus funerum omnes, commonefaciendis & conſolandis viuis & mærentibus ſeruiunt, non defunctis. Quos ſuam lampadem, oleo fidei ac bonæ conſcientiæ fulgentẽ, ſecum ex hac vita auferentes, ſtatim in Abrahæ ſinum ſeu cœtum piorum, qui in vera agnitione & inuocatione benedicti ſeminis Chriſti, Abrahæ promiſſi, ex hac vita diſceſſerunt, Chriſtus transfert: vbi animæ eorum in faſciculo iuſtorum colligatæ ſunt (vt venuſtiſſima nobiliſſimæ matronæ Abigaelis phraſi ex Gyneceo benemorato ſumpta, vtamur) ac vt patriarchæ in veteri Teſtamento loquuntur, cõgregatæ ſunt cum populo ſuo, qui ante ipſos, fide promiſſi ſeminis diſcedentes, in cœtum beatæ Eccleſiæ tranſlati & collecti ſunt.

Cum autem in hoc beatorum faſciculo colligatam Illuſtriß. Dominæ Dorotheæ animam, in manu Dei beatam quieſcere non dubitemus: ipſi quidem ex tabernaculo corporis imbecilli & aßiduis morbis obnoxij eductæ, & ab omni dolore & cruciatu iam liberatæ, felicem migrationem in cœleſtem quietem gratulemur. Sed noſtra cauſa doleamus, has regiones, tali Domina, cuius pietate & precibus multæ calamitates publicæ leniri, & multis pijs, pauperibus, fortaſsè etiam ſcholaſticis &

alijs

alijs difficultates & miſeriæ leuari potuiſſent, orbatas eſſe. Grati etiam, pietatis & virtutum ipſius memoriam ſeruemus & ad poſteros tranſmittamus. Ideo enim Deus excellenti virtute illuſtres homines ornat, vt alij in eorum exempla intuentes, Deum authorem virtutis agnoſcant, & vita ac moribus exprimere ſtudeant & imitari.

Nata eſt autem Princeps DOROTHEA *in nobiliſſima totius orbis noſtri Arctoi, Regum Daniæ familia, patre* FRIDERICO *I. cui tantùm virtutis, induſtriæ, fidei, prudentiæ, magnitudinis animi, moderationis & diligentiæ in omni genere, ampliſſimi Regni Danici ordines tribuerunt, vt turbato inteſtinis diſsidijs regno, & rege Chriſtierno ſponte ex patria profugo, huius Friderici patrocinio & tutelæ potiſſimùm, ſuam libertatem, fortunas et ſalutem cõmendare vnanimes tot gentes non dubitârint. Nec expectatio de regis virtute cõcepta eos fefellit: cui, felicibus in tota gubernatione & defenſione regni ſucceſſibus, et virtute excellentiũ filiorũ ac filiarũ flore, Deus benedixit: inter quos, Chriſtiani III. Daniæ regis pietas, ſapientia, magnitudo animi, moderatio in rebus ſecundis, conſtantia in aduerſis, fortitudo & felicitas in gerendis bellis, iuſtitia & æquitas in gubernatione togata, benignitas & munificentia in Eccleſias, literarum ſtudia & pauperes eximia, non ſolùm in his terris ad*

omnem

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

omnem poſteritatem, ſed in cœleſti etiam Eccleſia in omni æternitate celebrabitur. Qui hoc etiam nomine felicior fuit, quòd Fridericum filium, vt nomine, ita virtute, auo ſimilem, regni hæredem reliquit. Quem vt cum nobiliſſima Regina, Illuſtriſſ. Ducis noſtri VLRICI filia, incolumem & florentem Deus, qui dat ſalutem regibus, ſeruet: ijſq; longam vitam, bona & ſalutaria ſibi & regno conſilia, & ſucceſſus in tota gubernatione ſecundos tribuat: toto eum pectore precemur.

Sed ad Fridericum defunctæ D. Dorotheæ patrem redeo: qui ex prima coniuge Anna (quæ matris Ducum Megapolenſium amita fuit) filia Iohannis Electoris Brandeburgenſis, filij Alberti, qui ob virtutis excellentiam Germanicus Achilles dictus eſt: filium, quem dixi Chriſtianum III. genuit, & filiam Dorotheam I. optimo & ſapientiſſimo principi, Alberto, Duci Boruſsiæ nuptam, matrem Annæ Sophiæ, coniugis Iohannis Alberti principis Megapolenſis clementiſſimi: quæ, vtriuſque auiæ, maternæ Brandeburgenſis, & paternæ, filiæ Caſimiri regis Poloniæ, nomina iuncta tenet.

Ex altera coniuge Sophia, principis Heroica virtute præſtantis ac verè σωτῆρος Pomeraniæ BVGISLAI X. & Annæ, eiuſdem Caſimiri Poloniæ regis filia, Illuſtriſsimos Holſatiæ Duces procreauit

creauit

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

creauit, Iohannem Seniorem, qui exemplo benignitatis ergà Eccleſias, Scholas, literarum ſtudia & pauperes, hoc tempore omnibus cæteris principibus prælucet: Adolphum belli pacisq́; artibus præſtantem: Fridericum epiſcopum Hildeſienſem: & filias tres, Eliſabetham noſtri Domini Ducis VLRICI coniugem Heroicam, cuius præſentis virtutem prædicare pudor vetat: deinde Annam, & Dorotheam II. Illuſtriſſ. principis Chriſtophori Megapolenſis coniugem beatam, cuius exuuias mœſti & lugentes hoc tempore humamus.

Inprimis autem, pium & optimum regem, pulcherrimo Dorotheæ nomine, quod DEI donum eſſe piam & prudentem vxorem admonet, delectatum eſſe apparet; quod, ſuperſtite adhuc filia Dorothea, Duci Boruſsiæ elocata, huic etiam noſtræ Dominæ attribuit. Nam & mater regis Friderici I. Dorothea fuit, filia optimi Principis Iohannis Ducis Voitlandiæ, qui filius Friderici Burggrauÿ Noribergenſis primi in ea familia electoris Brand. primogenitus: & Friderici, Albertiq́; Achillis Germanici frater fuit. Cum autem ingenio placidiore & ociÿ liberalis amans eſſet: pater Fridericus teſtamentum conditurus, euocatis ad ſe quatuor filiÿs, Iohanne, Friderico, Alberto, & altero Friderico: petit à Iohanne primogenito, vt ipſius voluntate, marchionatum Brandebur-

genſem,

genſem, cui Ius eligendi Imp. coniunctum eſt, Friderico fratri ætate proximo, qui acriore animo & laborum tolerantior eſſet, conferre liceret. Cupere enim ſe in familia illa, in quam ipſe primus dignitatem electorum à Sigiſmundo Imp. collatam intuliſſet, conſeruari. Videre autem ſe Iohannem quietis & tranquillitatis cupidiorem: Electoris verò dignitatem cum perpetuis curis & laboribus coniunctam eſſe. Ideo ſe Friderico illam tuendam: Iohanni verò Voitlandiam: Alberto, Franconiæ partem, relicturum eſſe. Hanc patris ſententiam cupidiſſimè Iohannes amplexus beneficio ſingulari ſe affici iudicauit, quod ſibi ocium, fratri Friderico negocium, extrema patris voluntate relinqueretur. Huius Iohannis filiæ fuerunt: Barbara Ludoici Mantuani marchionis vxor, quam inter matronas ſui ſeculi forma & moribus præclaram, Aeneas Syluius celebrat: & hæc noſtra Dorothea, primùm Chriſtophoro Palatino, Ruperti Cæſaris nepoti, (qui rege Erico in Pomeraniam redeunte ad regnum Danicum vocatus eſt) deinde Chriſtiano I. Adolphi Ducis Sleſwicenſis, poſt Chriſtophori mortem electi, ex ſorore Hedwige nepoti nupta, cuius poſteritas, Dei beneficio, Daniæ & Norwegiæ regna, & vicinas Sleſwici & Holſatiæ regiones, iam annos amplius 130. poſſedit.

Hæc Principum nomina & Genealogias

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

iunioribus notas eſſe prodeſt, vt virtutem Heroicam in his nobiliſſimis familijs agnoſcere diſcant: & DEO gratias agant, quòd bonos & ſalutares reges, ac Reginas, non arctois ſolum inſulis, ſed Germaniæ etiam parti, ac Saxoniæ inprimis vtriq; ex regum Daniæ & Ducum Holſatiæ ſtirpe dedit: eumq; ardentibus votis precentur, vt totam hanc inclytam familiam regum Daniæ, Ducum Megapolenſium & Holſatiæ, quorum patrocinio & tutelæ Deus hanc arctoam Germaniæ oram regendam commendauit, clementer ſeruet, & nos omnes doceat & gubernet.

Etſi autem magnum & excellens decus eſt in regia familia natum eſſe, & ſemina virtutum à maioribus accepta habere: rectè enim exiſtimatur in familijs Heroicis, motus animorum generoſiores & feliciores, diuinitus inſitos, in poſteros propagari; tamen multò maius Dei donum eſt, Deum rectè agnoſcere, & piè colere, & à Deo regi & protegi. Itaq; noſtra etiam Princeps Dorothea, non tam generis nobilitate gloriabatur, quàm quòd familiæ omnium laudatiſſimæ, videlicet Eccleſiæ Dei inſerta erat.

Acceſſit autem ad natiuam indolem diligentia parentum, qui adſuefactione ad virtutem & diſciplinæ ſanctitate, naturam bonam, & ſua ſponte ad decus excitatam expoliuerunt. Cumq; pater Rex

Fride-

Fridericus,non fucoſa animi pietate flagraret: & viuens liberos ſuos ad veri Dei agnitionem & virtutis ſtudium præcipuè inſtitui curauit,& diſceſſurus ex hac vita, coniugi aßiſtenti, dulciſſima communis thori pignora ad gloriam diuini nominis educanda commiſit.

Quantum autem momenti hæc materna inſtitutio in filiabus præcipuè ad veram et ſolidam virtutẽ effingendis attulerit: ſpecimen illuſtre iam totos 30. annos, toti huic Ducatui, & vicinis gentibus, hæ duæ ſorores, & Dorotheæ I. filia, tribus Ducibus Megapolenſibus & Dominis noſtris fratribus nuptæ, oſtendunt, in quibus verè conſpici & oculis ſubijci poteſt, quod Syracides inquit: Vt Sol in excelſo cœlo, mirificum totius huius pulcherrimi rerum naturæ theatri lumen & decus eſt: ita mulierem honeſtam & præcipuè principis coniugem Heroica virtute præſtantem, non modò mariti ſui coronam, ſed etiam totius prouinciæ & regni lumen & ornamentum eſſe.

Verè enim penu virtutis generoſa mulier. & magnum ac totis gentibus ſalutare bonum eſt, coniunx principis pia, prudens, benefica, amans pacis & ſalutis publicæ, beneuolens Eccleſijs & literarum ſtudijs, iuuans pauperes, Scholaſticos, denique materna ςοςγῆ Rempublicam & ſubditos complectens, ac, vt ſapiens Abigail, tempeſtiuè, reuerenter

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

& modeſtè maritum officij ſui interdum admonens, qualis in Romanorum principum hiſtorijs Placilla, Theodoſij Magni coniunx celebratur, quæ marito ad Chriſtianæ pietatis doctrinam ſinceram paßim in toto imperio propagandam, et Idolomanias Ethnicorum abolendas hortatrix aßidua fuit, & propter beneficentiam erga inopes φιλόπτωχος nuncupata eſt. cuius pietatem & benignitatẽ non modo Placidia priuigna, verùm etiam Pulcheria neptis imitata, primùm fratri Theodoſio iuniori, cuius conſilia, à prima ætate præcipuè rexit: deinde marito, Imperatori Martiano, adſiduè de retinenda puritate doctrinæ monitrix fuit. ac Synodos celeberrimas, Epheſinam I. & Chalcedonenſem, huius fœminæ conſilio potiſſimum conuocatas fuiſſe ex hiſtorijs conſtat.

Tales Heroinas fuiſſe, & eſſe noſtra ætate, regis Friderici filias & neptes, DOROTheam Borußiaco principi nuptam, & hanc noſtram Dorotheam & cæteras adhuc ſuperſtites, grata poſteritas prædicabit.

Noſtra certè DOROThea, non in templis ſolùm adſiduè & attentè doctrinam de Deo & redemptore noſtro Ieſu Chriſto ſonantẽ audiuit, ſed domi etiam ſingulis diebus certas horas lectioni librorum ſacrorum, & piarum explicationem tribuit, & vota ad Deum & gemitus ardentes lectioni miſcuit. nec

omnes

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

omnes omnium fanaticorum opiniones vbicunq; ſparſas amplexa eſt, nec more Academico ſeu Epicureo potius, qui nunc ſumma ſapientia eſſe à prophanis iudicatur, in his controuerſijs de religione adſenſionem cohibuit, ſed hanc ſolam eſſe veram æternam & immotam de Dei eſſentia & voluntate ſententiam ſtatuit, quæ cum verbo Dei in libris ſacris Eccleſiæ tradito, quos confirmandæ aſſenſionis & fidei cauſa quotidie euoluebat, congrueret, & in his Eccleſijs Dei beneficio ſonaret. Hanc ſibi ſacram ancoram in omnibus actionibus & periculis & vniuerſæ vitæ curriculo eſſe ducebat.

Oſtendit autem & teſtimonia fidei illuſtria, in veræ doctrinæ, quam pater Fridericus, & frater, rex ſanctus, Chriſtianus III. amplexi erant, & in Eccleſijs Daniæ & Holſatiæ publicè proponi curarant, conſtanti profeßione: in precibus ad Deum adſiduis & quotidiana inuocatione; in moderatione mæroris & dolorum in morbis & alijs rebus aduerſis, quas, etſi ſummo loco nata erat, tamen multas ſe indignas, à quibus minimè oportebat, perpeſſa eſt: deniq; hoc ipſo extremo agone, in quo conſpectum eſt, eam ingenti robore fidei cruciatus ſæuiſſimos, à calculo renum, obſtructione lienis δισχουρια & alijs morbis ortos, toleraſſe: & victis pauoribus mortis, magno ac ardenti deſiderio futuræ illius & beatæ cum Deo & vniuerſa Eccle-

ſta cæleſti conſuetudinis arſiſſe:repetentem ſubinde recitationem Pſalmi 103. & alias Euangelij voces quæ docent immenſa Dei miſericordia & amore gratuito, certò nos propter filium mediatorem à Deo recipi & in vitæ æternæ ac beatæ poſſeſſionem venire.

Celebrant Ethnici ſuas Alceſtides, Cornelias, Lucretias, Hypſicrateas, Minyarum vxores, quæ cùm mariti earum viri nobiles à Lacedæmonijs ob conſpirationem aduerſus Rempublicam capti & capitali ſententia damnati eſſent, antequam ſupplicium de ijs more Laconico media nocte ſumeretur, veniam à magiſtratu adhuc ſemel adeundi maritos ante mortem petiuerunt, Qua impetrata, ingreſſæ cuſtodiam velata peplis facie circa veſperam, conſilium dant maritis, vt mulierum veſtibus indutis, obſcuro noctis ineuntis crepuſculo, carcere excedant- Viri obtemperantes, & peplis ora obnubentes, & ſingultibus inter exeundum crebris fletum ſimulantes, non modò fallunt cuſtodes in tenebris, verùm etiam ad miſericordiam eos commouent. Media nocte veniens ſpiculator, muliéres ſolas virorum veſtibus amictas, adeſſe intelligit. Quare ſtatim ad magiſtratus delata, illi fœminarum amorem & fidem erga maritos admirati, incolumes eas dimitti iuſſerunt.

Laudatur Timoclea, principis Thebanj coniunx

Heroica,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Heroica,.cuius domum,captis ab Alexandro Thebis cûm Dux Macedonicus inſolens & auarus occupaſset, qui non modo pecuniam,vaſa, gemmas, verùm etiam noctu voluntati ſuæ morem geri,ab hoſpita flagitabat : illa præſenti animo , ſe, ipſi iam Domino ſuo & victori , nihil quod à ſe præſtari poſſet, negaturam oſtendit.

Defodiſſe autem ſe inſtante vrbis obſidione, in exiccata horti vicini ciſterna aurum & monilia quæ habeat precioſiſsima . Eum theſaurum ſe,virginibus ſuis comitatam,ipſi ſoli monſtraturam eſſe. Capitaneus auaritia & libidine cæcus , ducem illam ſequens,ſolus in puteum deſcendit. Ibi Timoclea & virgines, ſubtractis ſcalis, lapidibus nefarium prædonem obruunt & obtruncant. Re ad commilitones delata, atrociter accuſatur Timoclea & ad Alexandrum vincta adducitur. Cum autem ex vultu & inceſſu Heroico animum Heroinæ generoſum Alexander agnoſceret : interrogat,cuius vxor ſit; Illa intrepidè reſpondet, maritum ſibi fuiſſe , Theagenem principem Thebanum,qui contra Macedones pro patriæ libertate dimicans, ne quid ſe& ſuis indignum ferre aut videre cogeretur,in prælio ad Cheroneam interfectus ſit. Quòd ſi eadem ipſi deinceps expectanda ſint, quæ præterita nocte Macedo ille impurus flagitare auſus ſit: malle ſe ſtatim interfici,quàm caſti pudoris & vir-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

tutis decus violare. Hanc animi magnitudinem & virtutem Timocleæ admiratus Alexander, etſi grauiſſime ab interfecti ducis amicis ad ſupplicium poſceretur, tamen & ipſam abſoluit, & omnes eiusdem familiæ proceres conſeruauit.

Hæ etſi excellentes virtutes, & verè Eoo & Heſpero formoſiores ſunt, & pulchritudine ac fulgore ſuo omnium oculos perſtringunt: tamen longè præſtantioribus & proprijs Eccleſiæ Dei, quarum prorſus ignari & expertes ſunt ethnici, noſtra princeps ornata fuit, vera agnitione & cultu veri Dei & redemptoris noſtri Ieſu Chriſti: vera FIDE in DEO ſibi propter filium mediatorem propicio, firmiter & tranquillo animo, in omnibus ærumnis & rebus aduerſis adquieſcens: vera inuocatione DEI nitētе Chriſto mediatore nec dubitans ſe & preces ſuas Deo placere & exaudiri: vera & ardenti Dilectione Dei; conſtanti patientia ſine fremitu & indignatione in perpetuis ferè morbis & alijs ærumnis Deo obediens; & in ipſa morte, firma fide & SPE vitæ æternæ dolores leniens, & placide ex hac vita ad æternam Dei & Eccleſiæ cœleſtis conſuetudinem diſcedens.

Hos virtutum Eccleſiæ Dei propriarum radios, ipſe SOL iuſtitiæ Filius Dei in corde principis Dorotheæ habitans, accendit & ſparſit.

Cæteras etiam virtutes ſuo ſexui & vitæ generi

neri

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

neri conuenientes, prælucente vera agnitione Chriſti & fide, quæ omnium virtutum Deo placentium mater eſt: ſincero & ſimplici ſtudio obediendi Deo & illuſtrandi gloriam Dei, religioſe ſemper Domina noſtra coluit. Cumq; non ſtudio ſolum & diligentia, ſed naturali etiam inclinatione, ſeu potius ſpiritu Dei gubernante, ad grauitatem & modeſtiam, ab omni faſtu, curioſitate & laſciuia alienam duceretur, & ſpiritu verè miti ac leni & caſtiſsimo prædita eſſet: nullæ in ea ſignificationes vitæ liberioris vnquã animaduerſæ ſunt. non geſtu indecentiore, non voce, non oculis, non iocis aut fabellis lepidioribus, quàm quæ honeſtiſsimam & ſanctiſsimam virginẽ & matronam decerent, vnquam vſa eſt. ac ad eandem virtutem nobiles virgines ſuas adſuefecit, diſtribuit ipſis certa lectionum & precationum tempora, monuit nullum eſſe ornamentum huic ſexui maius, nec ad conciliandum amorem efficatius, quàm pudicitiam & veræ virtutis ſtudium, vt in hanc ſententiam venuſtiſsime à ſapientibus dictum eſt; Non formam, ſed mores eſſe, qui ornent fœminam.

In coniugio hanc ſibi curam præcipue complectendam eſſe ducebat, vt marito, ſua virtute, lenitate & ſuauitate, veri & ſinceri erga eum amoris flaminas in ſuo pectore ardentes modeſtè declararet. nec fax diſsidiorum inter ad fines erat ſed

concordiam mariti & principum fratrum ſummo ſtudio fouebat.

Fuit in ea & verè materna beneuolentia erga domeſticos et omnes ſubditos, quos nō faſtidioſè contēnebat ut inferiores, ſed tanq̃ pares ſocietate eccleſiæ & virtute, complectebatur. erga pauperes benefica erat. rem familiarem prudenter & frugaliter adminiſtrabat. Veritatem, candorem, ſimplicitatem in omni ſermone, geſtu, vita & moribus amabat. à ſimulatione, maledicentia, obtrectatione & ſimilibus vitijs, quæ Euripidis verſus huic ſexui tribuit, alieniſsima ſemper fuit. deniq; verè congruerunt ipſius mores ad regulam Pauli: Saluabitur mulier, ſi manſerit in fide, dilectione, caſtitate & temperantia.

Vitæ igitur piè & ſanctè perpetuo actæ, exitus ſimilis reſpondit. Toto hoc tempore, quo decubuit, mores erant placidiſsimi, quales in reliqua vita eſſe ſolebant. nulla indignatio, nulli fremitus animaduerti poterant. ſed quia mens Domino Deo, qui iuſtiſsimo ſapientiæ & iuſtitiæ ſuæ ordine naturam noſtram peccato viciatam morti ſubiecit, placidè obedire decreuerat: & firma fide Chriſtum pro nobis mortuum, & reſuſcitatum, vt omnibus ad eum confugientibus vitam & gloriam donaret æternam, intuebatur: læta conſuetudinem cæleſtis Eccleſiæ expectabat, & horulam ſuam, qua ex miſerijs vitæ huius liberata ad Chriſtum ſeruatorem ſuum

transferretur

tranſferretur, citò venire ardenti gemitu optabat.

Sermones adſidui erant de DEO, de bonitate & miſericordia Dei, de Chriſto redemptore, de miſerijs vitæ humanæ, de veris conſolationibus, de vita æterna; quibus vota & preces ad Deum ardentes miſcebat, ſæpe has ipſas voces repetens: Inuoco te omnipotens æterne & vnice Deus pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, vnà cum filio tuo Domino noſtro Ieſu Chriſto & ſpiritu ſancto conditor cœli et terræ et eccleſiæ tuæ, ſapiens, bone, miſericors, iuſte & verax. Te ſolum eſſe verum Deum ſtatuo, qui te illuſtribus teſtimonijs in tua eccleſia patefeciſti. & vere credo hanc eſſe tuam voluntatem, quæ in verbo tuo tradita eſt. Firmiſſime ſtatuo, omnes cõfugientes ad filium tuum Ieſum Chriſtum, pro meis & omnium hominum peccatis crucifixum mortuum & reſuſcitatum, à te recipi, & æterna iuſtitia & vita donari. vt dixit filius tuus: Sic Deus dilexit mundum vt filium ſuum vnigenitum daret, vt omnis qui credit in eum, non pereat, ſed vitam habeat ſempiternam. Et, De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos, Ero mors tua ô mors, ero exitium tuum ô inferne. Ego ſum reſurrectio & vita, Qui credit in me, etiamſi mortuus fuerit, viuet. His concionibus Filij tui veracis & omnipotentis, nihil dubitans aſſentior. ac te ſupplex oro, vt mei miſerearis, & remittas mihi om-

nia

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

nia peccata mea propter Filium tuum Ieſum Chriſtum, quem pro nobis voluiſti fieri victimam, mediatorem & deprecatorem: ſanctifica me Spiritu ſancto tuo: accende pectus meum, vt firmiter promiſſioni filij tui, quam ſuo ſanguine & reſurrectione obſignauit, aſſentiar: libera me ex hoc agone, exalta me de portis mortis, vt te in omni æternitate videam & celebrem. Oro etiam, vt cariſſimum dominum & maritum meum, cariſſimam ſororem, ſororis maritum & filiam, fratres & principes adfines regas & ſerues, & facias eos vaſa miſericordiæ, per quæ Deo grata fiant, & in his regionibus lucem veræ doctrinæ & politias honeſtas clementer tuearis.

Inter hæc vota & has confeſſiones, à corpore Anima ſancta, & Deo cara, placidiſſimè diſceſſit, de labore ad requiem, de agone ad brauium, de morte ad vitam, de fide ad notitiam, de peregrinatione ad patriam, de mundo ad patrem emigrans, cùm paulò ante, Pſalmum Benedic anima mea Domino, præfante initia ſingulorum verſuum ſorore, integrum abſoluiſſet. Quare beatam frui nunc conſpectu, ſermonibus & ſapientia Dei & ſeruatoris ſui Ieſu Chriſti, & totius Eccleſiæ cœleſtis conſuetudine, non dubitemus: verſariq; in cœtu cœleſtiũ reginarũ Euæ, Eſther, Abigáëlis, Mariæ matris Chriſti, Helenæ matris Conſtantini magni, Placillæ coniugis Theodoſij

& ſancta-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

& ſanctarum virginum, idem Dorotheæ nomen habentium, Romanæ, Aquileienſis & Alexandrinæ, martyrij coronam conſtanti veræ pietatis confeſſione olim adeptarum. deniq; patrem etiam ſuum regem Fridericum: fratrem Chriſtianum, quo nullus his temporibus rex ſanctior vixit: Sororem Dorotheam natu maximam, Alberti Boruſiæ Ducis laudatiſſimi coniugem, & matrem Sophiam quæ ante paucos annos ipſam præceßit, læta iterum complectitur.

Cùm enim Animæ noſtræ æternùm maneant, & imago Dei perpetuò in nobis fulſura ſit: nec minima pars Imaginis Dei & animæ noſtræ immortalis, ſint Storgæ, quibus parentum, liberorum, coniugum & cognatorum animos inter ſe Deus deuinxit & copulauit: non dubium eſt, amorem parentum & liberorum & coniugum inter ſe mutuum, in omni æternitate manſurum eſſe.

Vt igitur Filium viduæ mœſtæ in oppido Naim Chriſtus reſuſcitatũ, matri reddidit: ita omnes beatos in Domino mortuos, ſingulos ſuæ matri, ſororibus, fratribus & alijs amicis, quibus in hac vita noti fuerunt, reſtituet. ſicut de mortuo filio Dauid inquit, Ipſe ad me non reuertetur, ſed ego ad ipſum veniam: Et patriarcha Iacob ſe cum patribus ſuis congregatum iri poſt mortem adfirmat. Et Iob in ſummis ærumnis hac ſe conſolatione potiſſimum ſuſtentat:

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

ſuſtentat : Scio quod redemptor meus viuit etc.
Quem viſurus ſum ego ipſe,& oculi mei conſpectu-
ri ſunt.Moſen & Eliam cum Chriſto transfigurato
in monte colloquentes agnoſcit Petrus. Chriſtum
& plurimos patres & alios ſanctos vnà reſuſcita-
tos cernunt Maria Magdalena,& Apoſtoli , & alij
oculis mortalibus. multò magis anima & corpore
ſpirituali & clarificato,beati in cœlis,Chriſtum, &
ſe mutuò cognoſcent , vt Adamus Euam nunquam
antea viſam ,ex ſua carne & oſſibus factam per-
ſpexit. nam hæc illuſtris cognitio Dei & operum
Dei omnium,qualis in Adamo primum condito fuit
in vita æterna reſtituetur.Cumq; vt ſtella ſtellæ an-
tecellit claritate,ſic Gloriæ beatorum gradus in cœ-
lis futuri ſint,certè agnoſci eos & diſcerni neceſſe
erit. Nulla enim ſine agnitione & celebratione
Gloria eſſe poteſt.

Lazarus mortuus ſtatim Abrahami conſpectu
& complexu fruitur, & vterq; videt impium epu-
lonem in pœnis.Viciſſim impij Iudicem Chriſtum &
ſanctos in hac vita ſpretos & oppreſſos videbunt
cum timore horibili , admirantes,& præ anguſtia
animæ gementes,vt liber ſapientiæ teſtatur.:Quare
multò magis pij ſe mutuò agnoſcent, & ſuo ſinu ac
complexu ſuos recipient multò ſuauius & dulcius
quam Ioſeph,poſt 22. annorum interuallum,cariſſi-
mum fratrem vterinum Beniamin,& ſenem pa-

trem

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

trem Iacobum, & cæteros fratres, præ gaudio lachrymans complectitur.

In hoc dulciſſimo beatorum cœtu & complexu cùm Illuſtriſſimam Principem Dorotheam, nunc lætam viuere, & gaudere ſe ex huius ærumnoſæ et perpetuis morbis obnoxiæ vitæ ergaſtulo liberatam eſſe, & ardentibus votis, ſui mariti, ſuperſtitis ſororis, fratrum & harum regionum ſalutem Deo commendare ſciamus: ipſi quidem placidam & beatam migrationem gratulamur. Et quanquam noſtra cauſa meritò dolemus, Dominam tantis ornatam Dei donis tam cito à nobis abductam eſſe: tamen Deo gratias agamus, quòd tantum decus & exemplar virtutum, & Eccleſiæ ac calamitoſorum patronam, his regionibus dedit.

Ideoq; memoriam laudatiſſimæ Dominæ perpetuò conſeruemus, & propter gratitudinem & vt ex eius vita fidei & virtutum exempla ſumamus. Oremus etiam ardentibus votis filium Dei, vt lucem veræ religionis, & virtutis ac doctrinæ ſtudia, in his gentibus ſeruet, & Illuſtriſſimos principes noſtros, eorumq; coniuges, & liberos generoſiſſimos, regat, vt eorum gubernatio ſit Eccleſiæ & Reipublicæ harum regionum ſalutaris.

DIXI.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]

3075.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3075 8° [35,-155]